

Sygn. akt IV U 447/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 3 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 447/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 03.04.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu E. M. prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony E. M. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że jest niezdolny do samodzielnej egzystencji i wymaga opieki osób innych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, która na podstawie dokumentów medycznych oraz badania wnioskodawcy w dniu 26.03.2014r. nie stwierdziła u niego niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 75 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz.1440 j.t.) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie

uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Bezspornym jest, że ubezpieczony (urodzony (...)) nie ukończył 75 roku życia. Badając sporną kwestię niezdolności do samodzielnej egzystencji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: gastrologa J. M., psychiatry M. A., psychologa N. B., urologa A. M., kardiologa D. W., neurologa J. S., laryngologa E. K., chirurga P. N. i urologa W. L.. Biegli w swoich opiniach (k.8-9, 15-16, 22-26, 40-41, 48-50, 59-62) stwierdzili u ubezpieczonego: limfocytarne zapalenie śluzówki jelita grubego bez objawów niedoborowych, owrzodzenie żołądka, stan po operacji prostaty, otępienie lekkiego stopnia, łagodne nadciśnienie tętnicze, bóle głowy, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, upośledzenie słuchu, stan po nacięciu zwieracza wewnętrznego odbytu. Schorzenia te, zdaniem biegłych, nie powodują niezdolności do samodzielnej egzystencji. Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionej opinii. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych sądowych, który uznali, że E. M. nie jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy. Ubezpieczony nie zgłosił zastrzeżeń do opinii biegłych, nie złożył wniosków dowodowych. Treść opinii biegłych wskazuje, że szczegółowo zapoznali się z dokumentacją medyczną załączoną do akt.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.